> A ponieważ położne bały się Boga, zbudował im domy.
>
> — *Wyjścia 1:21*

Książka: Stary Testament / Wyjścia
Tematy: szacunek, błogosławieństwo

Interpretacja:
Księga Wyjścia opowiada historię o odwadze i bojaźni Bożej. *Szyfra i Pua* były położnymi, które pomagały Hebrajkom mieszkającym w Egipcie przy porodach. W czasach, gdy rozgrywały się te wydarzenia, Hebrajczycy znajdowali się w niewoli u Egipcjan.

Bojaźń Boża

Pewnego dnia faraon egipski postanowił zgładzić naród hebrajski, postrzegając go jako zagrożenie dla swojego kraju. Wydał rozkaz, by każdego nowo narodzonego chłopca hebrajskiego wrzucać do Nilu.

Szyfra i Pua stanęły przed dylematem moralnym: czy powinny być posłuszne rozkazowi faraona, czy też sprzeciwić się władzy i chronić życie powierzonych im noworodków? Ostatecznie w swoim wyborze kierowały się bojaźnią Bożą; postanowiły nie zabijać hebrajskich niemowląt. Zamiast tego tłumaczyły, że Hebrajki różnią się od Egipcjanek – są pełne sił witalnych i rodzą, zanim położna w ogóle zdąży dotrzeć na miejsce.

Pomyślność położnych

Dzięki swojej decyzji położne nie tylko ocaliły życie, ale Bóg również nagrodził ich odwagę i okazaną Mu cześć. Obdarzył pomyślnością ich rodziny, mimo że sprzeciwiły się faraonowi. Może się to wydawać niezwykłe, lecz musimy pamiętać, że Bóg zawsze nagradza tych, którzy postępują słusznie oraz trwają przy swoich zasadach i wartościach.

Dzisiaj ta historia uczy nas, że nie powinniśmy poświęcać naszych przekonań i zasad dla cudzych oczekiwań czy ziemskich nagród. Musimy zawsze podejmować decyzje zgodne z naszym sumieniem i dążyć do czynienia dobra, niezależnie od trudności, z jakimi przychodzi nam się mierzyć.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> PAN będzie za was walczył, a wy będziecie milczeć.
>
> *— Wyjścia 14:14*

Książka: Stary Testament / Wyjścia
Tematy: zależność, cierpliwość, ochrona

Interpretacja:
Księga Wyjścia opisuje historię wyzwolenia Izraelitów z niewoli egipskiej. Po tym, jak na Egipt spadła seria plag, faraon ostatecznie zgodził się ich wypuścić. Jednak gdy *Mojżesz* prowadził Izraelitów ku Ziemi Obiecanej, faraon zmienił zdanie i ruszył za nimi w pościg ze swoją armią.

W tamtej chwili Izraelici znaleźli się w dramatycznym położeniu, uwięzieni między morzem a armią egipską. Wówczas wkroczył Bóg, nakazując Mojżeszowi podnieść laskę i rozstąpić wody, aby lud mógł przejść przez morze suchą stopą. To właśnie wtedy Bóg wypowiedział słowa zapisane w *Wyjścia 14:14*.

Zaufanie Bogu w trudnych chwilach

Werset ten stanowi ważne przypomnienie, że Bóg stoi po naszej stronie i walczy o nas w trudnych momentach. W obliczu przeciwności łatwo ulec lękowi i niepewności. Jednak *Wyjścia 14:14* przypomina nam, że możemy zaufać Bogu i że pomoże On nam pokonać

wszelkie przeszkody.

Bez względu na to, jak beznadziejna wydaje się sytuacja, możemy być pewni, że Bóg jest z nami i będzie nam towarzyszył na każdym kroku. Świadomość, że jest On naszym opiekunem i obrońcą, pozwala nam odnaleźć pokój i ukojenie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Jeśli będziesz pilnie słuchał głosu PANA, twego Boga, i będziesz robił to, co prawe w jego oczach, i nakłonisz uszy ku jego przykazaniom, i będziesz przestrzegał wszystkich jego ustaw, to nie ześlę na ciebie żadnej choroby, jaką zesłałem na Egipt, gdyż ja jestem PAN, który cię uzdrawia.
>
> *— Wyjścia 15:26*

Książka: Stary Testament / Wyjścia
Tematy: wyzdrowienie, prawo, sluchac, posłuszeństwo, sprawiedliwosc, choroba

Interpretacja:
Wyjścia 15:26 zawiera niezwykle ważną obietnicę Pana dla Jego ludu: jeśli będą oni przestrzegać Jego przykazań i stawiać Jego wolę ponad wszystko inne, Pan uchroni ich przed chorobami i plagami, które dotknęły Egipcjan. Innymi słowy, posłuszeństwo Bogu i Jego woli jest kluczem do zdrowego życia.

Co jednak oznacza posłuszeństwo wobec Boga?

Dosłowne tłumaczenie hebrajskiego słowa oznaczającego *„być posłusznym”* wskazuje na *„uważne słuchanie”*. Oznacza to nie tylko słyszenie słów Pana, ale także branie sobie do

serca Jego pouczeń i postępowanie zgodnie z Jego wolą. Fundamentem posłuszeństwa Bogu jest przestrzeganie Jego prawa. Biblia przypomina nam, że jeśli kochamy Pana i pragniemy za Nim podążać, musimy starać się zawsze przestrzegać Jego przykazań.

Znaczenie posłuszeństwa dla zdrowia

Ta Boża obietnica jest szczególnie aktualna w dzisiejszych czasach, biorąc pod uwagę rosnącą troskę o zdrowie. Wiele osób aktywnie poszukuje sposobów na zachowanie dobrej kondycji i zdrowia, a omawiany werset sugeruje, że życie zgodne z wolą Bożą jest pewnym sposobem na zapewnienie sobie Bożej ochrony przed życiowymi przeciwnościami.

Musimy jednak pamiętać, że posłuszeństwo nie stanowi gwarancji wiecznego zdrowia. Każdy z nas jest śmiertelny i podatny na choroby. Posłuszeństwo Bogu nie jest magicznym lekarstwem na choroby, lecz raczej drogą do życia w obfitości i duchowego pokoju.

Rola modlitwy w trosce o zdrowie

Kolejnym sposobem na wprowadzenie tej Bożej obietnicy w życie jest modlitwa. W obliczu choroby czy życiowych trudności możemy zwrócić się do Pana, by znaleźć siłę i cierpliwość potrzebne do pokonania tych prób. Ważne jest, aby utrzymywać bliską relację z Bogiem i pamiętać, że jest On zawsze obecny w naszym życiu.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Dlatego teraz, jeśli posłuchacie mego głosu i będziecie przestrzegać mojego przymierza, będziecie moją szczególną własnością ponad wszystkie narody, bo do mnie należy cała ziemia.

> — *Wyjścia 19:5*

Książka: Stary Testament / Wyjścia
Tematy: przymierze, posłuszeństwo, wartość, świat

Interpretacja:
Księga Wyjścia opisuje historię wyjścia Izraelitów z niewoli egipskiej do Ziemi Obiecanej. W tym czasie Bóg przekazał im konkretne wskazówki i zawarł z nimi przymierze. W *Wyjścia 19:5* Bóg przedstawia warunki tego przymierza i oferuje Izraelitom swoją miłość oraz ochronę, pod warunkiem przestrzegania Jego przykazań.

Posłuszeństwo i przestrzeganie mojego przymierza

Bóg powiedział Izraelitom, że jeśli będą Mu posłuszni i będą przestrzegać Jego przymierza, staną się Jego szczególną własnością. Bóg łączy się przymierzem ze swoim ludem, a ta relacja z Nim jest fundamentem życia każdego wierzącego. Posłuszeństwo jest kluczowym czynnikiem w utrzymaniu tej więzi i rozwiązywaniu wszelkich pojawiających się problemów. Swoje posłuszeństwo powinniśmy wyrażać poprzez wdzięczność i oddawanie czci Bogu.

Będziecie moją szczególną własnością

Bóg obiecuje Izraelitom, że jeśli będą Mu posłuszni, uzna ich za swoją „szczególną własność”. Od tamtych dawnych czasów aż po dzień dzisiejszy obietnica ta pozostaje aktualna dla wszystkich, którzy kochają Boga. Dzięki *Jezusowi Chrystusowi* stajemy się ludem Bożym, a On uznaje nas za swoją szczególną własność. Bóg kocha nas zawsze, mimo naszych słabości i grzechów, i obiecuje nam ochronę oraz błogosławieństwo, jeśli będziemy wiernie za Nim podążać.

Albowiem do Mnie należy cała ziemia

Bóg oświadcza, że ziemia należy do Niego, co oznacza, że nigdy nie zabraknie nam niczego, czego On nie mógłby nam zapewnić. Jako wyznawcy Boga musimy o tym

pamiętać w obliczu wszelkich przeciwności. Bóg jest Władcą wszechświata, a dzięki miłości do Niego możemy otrzymać wszystko, o co prosimy i czego potrzebujemy.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Czcij swego ojca i swoją matkę, aby twoje dni były długie na ziemi, którą PAN, twój Bóg, da tobie.
>
> *— Wyjścia 20:12*

Książka: Stary Testament / Wyjścia
Tematy: błogosławieństwo, rodzina, Bog

Interpretacja:
Biblijny werset z Księgi *Wyjścia 20:12* przekazuje nam ważne przykazanie: *czcij ojca swego i matkę swoją*. Nakazuje ono okazywanie rodzicom szacunku i posłuszeństwa, stanowiąc jednocześnie fundament długiego i błogosławionego przez Boga życia na ziemi.

Znaczenie przykazania

W czasach powstawania Biblii – oraz w kręgu kulturowym, w którym ona powstała – ojciec i matka odgrywali kluczową rolę zarówno w rodzinie, jak i w społeczeństwie. Spoczywał na nich obowiązek wychowania, ochrony i edukacji dzieci; choć zadanie to pozostaje istotne do dziś, jego charakter uległ zmianie pod wpływem takich czynników, jak rozwój technologii czy edukacja realizowana poza domem.

Czcić rodziców oznacza uznawać ich znaczenie w naszym życiu, a także darzyć ich szacunkiem i doceniać ich wartość. Warto pamiętać, że rodzice są naszymi pierwszymi nauczycielami i mentorami; to od nich przejmujemy fundamentalne wartości, które pomagają nam stawać się lepszymi ludźmi.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie będziesz pożądał domu twego bliźniego ani nie będziesz pożądał żony twego bliźniego, ani jego sługi, ani jego służącej, ani jego wołu, ani jego osła, ani żadnej rzeczy, która należy do twego bliźniego.
>
> *— Wyjścia 20:17*

Książka: Stary Testament / Wyjścia
Tematy: chciwość, prawo, materializm, bliźni

Interpretacja:
Przykazanie zawarte w *Wyjścia 20:17* jest ostatnim z Dziesięciu Przykazań, które Bóg przekazał Mojżeszowi na górze Synaj. Nakaz ten nie tylko zabrania pożądania cudzego mienia, ale także stanowi ważną lekcję na temat wdzięczności i umiejętności zadowolenia z tego, co się posiada.

Zawiść – co to oznacza?

Zanim zagłębimy się w znaczenie tego przykazania, warto zrozumieć, czym jest zawiść. Odczuwać zawiść oznacza silne pragnienie posiadania czegoś, co należy do innej osoby. Dotyczy to nie tylko dóbr materialnych, ale także relacji czy statusu społecznego.

Niebezpieczeństwo chciwości

Chciwość bywa niebezpieczna, ponieważ może skłaniać nas do podejmowania lekkomyślnych decyzji i krzywdzenia innych w celu zaspokojenia własnych pragnień. Chęć posiadania cudzej własności może prowadzić do zawiści i zazdrości, a te z kolei mogą

skutkować złośliwym zachowaniem i szkodliwymi czynami. Co więcej, chciwość nigdy tak naprawdę nas nie zaspokaja. Niezależnie od tego, ile ktoś posiada, zawsze pragnie czegoś więcej. Chciwość przypomina nieuleczalną chorobę, która może zdominować nasze życie i zniszczyć relacje z innymi.

Wdzięczność i zadowolenie

Przykazanie „nie pożądaj” uczy nas, jak ważna jest wdzięczność i umiejętność zadowolenia z tego, co mamy. Zamiast skupiać się na brakach, powinniśmy koncentrować się na tym, co już posiadamy. Musimy nauczyć się doceniać Boże błogosławieństwa i być za nie wdzięczni, a także pracować nad własnym życiem, zamiast zazdrościć życia innym.

Wdzięczność i zadowolenie pomagają nam również zachować właściwą perspektywę. Często, gdy skupiamy się na tym, czego nam brakuje, tracimy z oczu własne błogosławieństwa i czujemy niezadowolenie oraz nieszczęście. Jednak gdy jesteśmy wdzięczni za to, co mamy, potrafimy dostrzec nasze osiągnięcia i patrzeć na świat bardziej pozytywnie.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie będziecie czynić przy mnie bogów ze srebra ani bogów ze złota nie będziecie sobie czynić.
>
> *— Wyjścia 20:23*

Książka: Stary Testament / Wyjścia
Tematy: bożki, prawo, pieniądze

Interpretacja:

Ten werset jest częścią Dziesięciu Przykazań, które Bóg przekazał Mojżeszowi na górze Synaj. Bóg zakazał Izraelitom sporządzania bogów ze srebra lub złota i oddawania im czci tak, jakby byli oni prawdziwymi bóstwami. *Zamiast tego nakazał im czcić wyłącznie Jego*.

Biblia wielokrotnie ostrzega przed bałwochwalstwem. W Starym Testamencie Izraelici często schodzili na manowce i oddawali cześć fałszywym bogom zamiast prawdziwemu Bogu. Wywoływało to nie tylko gniew Boga, ale prowadziło również do klęski narodu izraelskiego z rąk wrogów.

W Nowym Testamencie apostoł *Paweł* ostrzegał chrześcijan przed bałwochwalstwem, podkreślając, że nie powinni oni czcić fałszywych bogów ani stawiać czegokolwiek ponad Bogiem w swoim kulcie. Jako chrześcijanie musimy dochować wierności prawdziwemu Bogu i zawsze Mu ufać.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Nie będziecie dręczyć żadnej wdowy ani sieroty. Jeśli będziesz je dręczył, a one będą wołać do mnie, na pewno wysłucham ich wołania. Wtedy rozpali się mój gniew i pobiję was mieczem, i wasze żony będą wdowami, a wasi synowie sierotami.
>
> *— Wyjścia 22:22-24*

Książka: Stary Testament / Wyjścia
Tematy: sieroty, wdowy

Interpretacja:
Biblia troszczy się o najbardziej bezbronnych członków społeczeństwa, zwłaszcza o wdowy i sieroty. *Wyjścia 22:22-24* stanowi, że nie wolno ich krzywdzić – jest to przesłanie

obecne w całym tekście biblijnym. W dawnych czasach osoby te były szczególnie narażone na trudności z powodu braku wsparcia i zasobów w ramach społeczeństwa patriarchalnego.

Co oznacza krzywdzenie wdów i sierot?

Krzywda wyrządzana wdowom i sierotom może przybierać różne formy, zależnie od sytuacji. Zasadniczo chodzi o to, by nie przysparzać im cierpienia ani nie traktować ich źle w jakikolwiek sposób. Może się to objawiać na różne sposoby – na przykład poprzez nadużywanie ich zaufania, oszukiwanie, podawanie fałszywych informacji czy wyzysk w miejscu pracy.

Boża sprawiedliwość jest nierozerwalnie związana z miłosierdziem

Czytając te wersety, możemy być zaskoczeni surowością języka, jakiego używa Bóg. Jak pogodzić tego Boga gniewu z kochającym Bogiem, którego również poznajemy na kartach Biblii? Należy pamiętać, że w całym Piśmie Świętym Bóg objawia się na różne sposoby i stosuje odmienne metody komunikacji ze swoim ludem. *Jednak wspólnym celem każdej z tych metod jest przypomnienie ludowi Izraela – a także nam – że On jest Bogiem, a my jesteśmy powołani, by okazywać Mu szacunek i być Mu posłusznymi*.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Będziecie służyć PANU, waszemu Bogu, a on będzie błogosławić twój chleb i twoją wodę; i oddalę od ciebie chorobę.
>
> *— Wyjścia 23:25*

Książka: Stary Testament / Wyjścia

Tematy: błogosławieństwo, zdrowie, choroba, adoracja

Interpretacja:
Werset *Wyjścia 23:25* stanowi przykład Bożej obietnicy dla tych, którzy decydują się służyć Panu, swojemu Bogu. Dzięki temu Boże błogosławieństwo przejawia się w wielu dziedzinach naszego życia. W tym konkretnym przypadku otrzymujemy obietnicę błogosławieństwa dla naszego pożywienia: „Będzie On błogosławił twój chleb i twoją wodę”. Chleb i woda to podstawowe elementy życia, a Bóg dba o to, byśmy mieli wszystko, co niezbędne do przetrwania.

Obietnica zdrowia

Oprócz błogosławieństwa pożywienia otrzymujemy również zapewnienie, że Bóg „oddali chorobę spośród was”. Oznacza to, że ci, którzy służą Bogu, mogą cieszyć się zdrowym życiem, wolnym od chorób. Obietnicy tej nie należy jednak traktować jako gwarancji, że nigdy nie zachorujemy, lecz raczej jako zapewnienie, że Bóg zawsze będzie z nami – nawet w czasie choroby.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> Wtedy PAN powiedział do Mojżesza: Wstąp do mnie na górę i bądź tam, a dam ci kamienne tablice, prawo i przykazania, które napisałem, abyś ich nauczał.
>
> *— Wyjścia 24:12*

Książka: Stary Testament / Wyjścia
Tematy: prawo, posłuszeństwo, otrzymywanie

Interpretacja:

W *Wyjścia 24:12* Bóg nakazuje *Mojżeszowi* wejść na górę i odebrać kamienne tablice zawierające przykazania oraz prawo. Polecenie to jest jasne i podkreśla wagę Bożych praw i przykazań. Mają one kluczowe znaczenie dla chrześcijańskiej wiary i życia, gdyż stanowią drogowskaz w wypełnianiu Bożej woli na co dzień.

Dlaczego potrzebujemy przykazań?

Boże przykazania i prawo odzwierciedlają Jego doskonałą wolę oraz charakter. Dostarczają nam jasnych i konkretnych wskazówek, jak żyć w sposób podobający się Bogu, a także pomagają unikać grzesznych czynów. Nasza grzeszna natura często kusi nas do wybrania niewłaściwej drogi, lecz Boże przykazania wskazują nam właściwy kierunek i uczą, jak prowadzić święte i sprawiedliwe życie.

Boże przykazania jako pouczenie

W *Wyjścia 24:12* Bóg poleca Mojżeszowi wejść na górę i odebrać kamienne tablice z przykazaniami i prawem, aby mógł on nauczać ich lud Izraela. Ukazuje to, że Boże przykazania nie służą jedynie naszemu osobistemu przestrzeganiu; mają być również przekazywane innym, by i oni mogli je poznać oraz według nich postępować. Nauczanie Bożych przykazań to sposób na dzielenie się z innymi Bożą miłością i prawdą.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*

> I był tam z PANEM czterdzieści dni i czterdzieści nocy, nie jadł chleba i nie pił wody. I PAN napisał na tablicach słowa przymierza, dziesięć przykazań.
>
> *— Wyjścia 34:28*

Książka: Stary Testament / Wyjścia

Tematy: chleb, przymierze, post, prawo, bliskość, Słowo Boże

Interpretacja:
Księga Wyjścia jest jedną z najważniejszych ksiąg Biblii. Opisuje ona historię wyjścia Izraelitów z Egiptu pod wodzą *Mojżesza*. Przytoczony werset opisuje czas, jaki Mojżesz spędził na górze Synaj z Panem – czterdzieści dni i czterdzieści nocy. W tym okresie Mojżesz pościł i otrzymał od Boga Dziesięć Przykazań zapisanych na kamiennych tablicach.

Dlaczego Mojżesz pościł przez czterdzieści dni?

Post jest praktyką duchową. W kontekście biblijnym wiąże się on z aktami ofiarności i oddania Bogu. Mojżesz zdecydował się na czterdziestodniowy post, aby okazać swoje oddanie Bogu. Powstrzymując się od jedzenia i picia, dążył do nawiązania głębokiej więzi z Bóstwem.

Znaczenie Dziesięciu Przykazań

Dziesięć Przykazań zostało przekazanych Mojżeszowi przez samego Boga i zapisanych na kamiennych tablicach. Stanowią one zbiór uniwersalnych zasad i wartości, które wywarły ogromny wpływ na to, jak ludzie rozumieją i kształtują swoje relacje z Bogiem oraz między sobą. Wśród Dziesięciu Przykazań znajdują się takie nakazy, jak miłowanie Boga ponad wszystko czy szacunek dla rodziców, a także zakazy zabijania, kradzieży, kłamstwa i cudzołóstwa.

Uwaga! Jest to jedna z możliwych interpretacji, oparta na komentarzach uznanych teologów, które mogą się między sobą różnić. Jeśli interpretacja pochodzi z innego języka, jej sens mógł ulec zmianie w trakcie tłumaczenia. *Mt 7, 7–8*